

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 2

Nr 14

grudzień 1997

ISSN 1426-4528

*Motto: Przyjaciół nie pozyskuj lekkomyślnie, a tych których pozyskałeś,
lekkomyślnie nie porzucaj*

Solon

*Prezydium Zarządu Głównego SGP
składa Koleżankom i Kolegom
Serdeczne Życzenia
Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku 1998*

SGP - WIELKA RODZINA GEODEZYJNA

Zbliża się koniec XXXII kadencji władz Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Już niedługo przystąpimy do oceny naszych osiągnięć i niepowodzeń oraz do wyboru nowych władz poczynając od zarządu koła, a kończąc na Zarządzie Głównym Stowarzyszenia.

Koniec roku i nadchodzące Święta Bożego Narodzenia tradycyjnie już skłaniają do dokonania próby podsumowania działalności w mijającym roku.

Był to rok ważny dla geodezji, a tak naprawdę dotyczy to dwóch ostatnich lat. Dzięki staraniom ludzi mających wpływ na bieg wydarzeń w naszym kraju, a sprzyjających geodetom, dokonano milowego kroku na drodze porządkowania przepisów dotyczących naszej branży. W ostatnim roku odrodził się Główny Urząd Geodezji i Kartografii. Bez fałszywej skromności możemy powiedzieć, że również nasz udział w tym, co się działo, był niebagatelny. Dzięki przychylności ludzi mających wpływ na losy geodezji (a możemy z dużą satysfakcją powiedzieć, że większość przypadków są to aktywni członkowie SGP) głos naszego Stowarzyszenia poważnie był brany pod uwagę przy podejmowaniu ważnych decyzji państwowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

To pozytywy. A negatywy? - Sprawa katastru nieruchomości i mimo że jedyny zapis ustawowy w tej sprawie znajduje się w Prawie Geodezyjnym i Kartograficznym, nie do końca nas może satysfakcjonować. Nie ma nadal pewności, że sprawa zakładania i prowadzenia katastru będzie powierzona służbie geodezyjnej, która naszym zdaniem jest najodpowiedniejszą, najlepiej do tego przygotowaną służbą w kraju.

Tak, ale czytelnik pewnie zapyta, a skąd ten tytuł „SGP - wielka rodzina geodezyjna”?

Może rzeczywiście nie taka wielka, jeśli chodzi o ilość członków, gdyż należy do niej tylko około 7200 geodetów. Na podstawie moich obserwacji poczynionych tylko w ostatnim roku, mam prawo twierdzić, że naprawdę ta nasza rodzina liczy co najmniej trzy razy tyle osób. Nie tylko dlatego, że w organizowanych przez Stowarzyszenie imprezach bierze udział liczne grono niezrzeszonych geodetów: na kursach doskonalenia zawodowego, konferencjach i sympozjach, ale i dlatego, że w życiu naszej organizacji aktywnie uczestniczą całe rodziny! 26 Rajdów Goniometru Oddziału Wrocławskiego, w którym ostatnio wzięło udział około 320 osób, w obchodach 50-lecia O/SGP w Bydgoszczy nad jeziorem Koronowskim brały udział całe, nieraz wielopokoleniowe, rodziny geodetów. Sam widziałem najmłodszego uczestnika, który miał 5 miesięcy i jego dziadka... wiek nieważny! A oddziały: lubelski, białostocki, gdański, warszawski i wiele innych? Tam także jest dobra tradycja wspólnych spotkań. Robiliśmy wszystko, aby na imprezach stowarzyszeniowych, bez kompleksów i oporów, spotykał się absolwent technikum geodezyjnego z profesorem wyższej uczelni, czy geodeta gminy z głównym geodetą kraju. Uważam, że to również się udało zrealizować.

Owszem, zdarzają się przypadki opuszczania naszego Stowarzyszenia przez nielicznych kolegów, ale np. w oddziale rzeszowskim przybywa rocznie około 50 nowych członków, jesteśmy w trakcie powoływania nowego oddziału we Włocławku - wpłynęło już 120 deklaracji! Myślę, że ten tytuł da się łatwo obronić.

Założyliśmy sobie na pierwszym miejscu integrację środowiska geodezyjnego i zaraz potem obronę interesów geodetów - jestem przekonany, że oba te cele osiągnęliśmy.

Działamy przecież nie sami, nie w pojedynkę. Współpracujemy z Krajowym Związkiem Pracodawców Przedsiębiorstw Geodezyjnych i Kartograficznych, Geodezyjną Izbą Gospodarczą, ze stowarzyszeniami rzeczoznawców majątkowych - gdzie działa liczna reprezentacja naszego zawodu. Oczywiście, nie we wszystkich sprawach możemy mówić jednym głosem, bo i cele tych organizacji często różnią się. Zawsze jednak tam, gdzie chodzi o interes całej branży - jesteśmy razem. A co do przyszłości.

Kraj nasz jest coraz bliżej wspólnoty europejskiej. My musimy również podążać w tym kierunku. Proszę mi wierzyć, że nie mamy powodów, aby czuć się gorszymi od naszych przyszłych europejskich partnerów: ani na polu osiągnięć zawodowych, ani stanu geodezji w Polsce, ani tym bardziej w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu. Polskie uczelnie geodezyjne mogą być przykładem dobrego przygotowania swoich absolwentów do zawodu. Czekają nas również, wspomniana przeze mnie wcześniej, walka o kształt i miejsce katastru nieruchomości w naszym kraju.

Stowarzyszenie musi wyjść naprzeciw tym wyzwaniom, a więc

i ludzie wybrani do prowadzenia tej organizacji w nowej kadencji muszą być odpowiednio dobrani.

Moim zdaniem przyszły prezes Stowarzyszenia winien być człowiekiem oddanym tej pracy, potrafiącym zachować w dobrej kondycji tę naszą wspólnotę. Oczywiście same najlepsze chęci nie wystarczą. Biorąc pod uwagę to, co powiedziałem wcześniej o czekających nas wyzwaniach, musi to być człowiek, który m.in. z naszymi zachodnimi partnerami będzie potrafił rozmawiać bez pomocy tłumacza, a z władzami państwa o katastrze będzie mógł mówić z najwyższą znajomością tematu, a nie jak o rzeczy znanej ze słyszenia.

Mam nadzieję, że XXXIII Zjazd Delegatów w Lublinie znajdzie takiego kandydata, czego sobie i wszystkim geodetom - życzę.

Kończąc, życzę wszystkim Czytelnikom Wiadomości Wesółych i pogodnych Świąt Bożego Narodzenia oraz szczęśliwego Nowego 1998 Roku.

Przewodniczący ZG SGP
Stanisław Kluska

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Tadeusz BANACHIEWICZ (1882-1954)

Jego działalność naukowa przerasta ramy jednej epoki i nie mieści się w granicach pojedynczej dyscypliny. Astronomia, matematyka, mechanika teoretyczna, geodezja, geofizyka były

pojem jego głębokich dociekań i wielkich osiągnięć.

Największe zasługi położył Prof. Tadeusz Banachiewicz w dziedzinie teoretycznej i tam leżały jego zainteresowania i zamięłowania. Z żalem musimy opuścić w tym o p r a c o w a n i u znakomite osiągnięcia z tych dyscyplin naukowych, które naszym zdaniem nie są związane z geodezją, ale uwypuklić jego olbrzymi wkład w

rozwój naszej macierzystej dyscypliny naukowej. Wielkie osiągnięcia naukowe prof. Banachiewicza stały się możliwe dzięki zastosowaniu wynalezionej przez niego rachunku krakowianowego, przez co uzyskano uproszczenie, przejrzystość i najprostszą postać wzorów uwolnionych od balastu logarytmicznego. Teoria krakowianów umożliwiła rozwiązanie szeregu problemów nie tylko w astronomii i geodezji, ale również w mechanice i matematyce.

Rachunek krakowianowy, aczkolwiek pokrewny macierzom Cayley'a, różni się od niego definicją podstawowych operacji, a też i całą rozbudowaną algebrą krakowianową. Został on później rozwinięty i przez samego autora jak i jego szkołę. Powstały nowe zastosowania i nowe działy: metoda najmniejszych kwadratów, poligonometria sferyczna, metody interpolacyjne, algebra jądrowa, ciągi wielowymiarowe i inne.

Ujęcie krakowianowe nadało metodzie najmniejszych kwadratów duże zalety teoretyczne i daleko posuniętą ekonomię rachunku. W zastosowaniu do geodezji rachunek krakowianowy dał ciekawe i ważne wyniki. Należą tu: wyrównanie sieci triangulacyjnej, obliczanie błędów pomiarów geodezyjnych, zagadnienia

odwzorowania, obliczanie łuku południka, zagadnienie Hansena i Pothenota oraz wiele innych. W geodezji polskiej powstała cała szkoła tego znakomitego naukowca. Również i poza Polską w wielu krajach Europy krakowianie stali się w powszechnym użyciu.

Teoretyczne osiągnięcia nie wyczerpują wkładu prof. Banachiewicza do geodezji. Jest on twórcą „księżycowej metody” nawiązania oddalonych punktów Ziemi, co umożliwia przerzucanie triangulacji przez oceany i kontynenty. Pomysł oparty jest na wykorzystaniu biegu cienia księżyca po powierzchni Ziemi podczas całkowitego zaćmienia słońca, zaś momenty pozornego zetknięcia tarcz Księżyca i Słońca uzyskuje się na podstawie momentów powstania i znikania tzw. „pereł Baily” fotografowanych specjalnym przyrządem pomysłu Banachiewicza - chronokinematografem. Momenty kontaktów uzyskane tą metodą dają odległość między punktami oddalonymi od siebie o dziesiątki tysięcy kilometrów z błędem ± 35 m, co na ówczesne czasy było wynikiem wspaniałym.

Banachiewicz zorganizował 3 polskie ekspedycje zespolone na zaćmienie słońca Laponia 1927 r., USA 1932 r. oraz Grecja, Syberia i Japonia 1936 r. Metoda Banachiewicza była stosowana przez fińskich, szwedzkich, angielskich i amerykańskich geodetów.

Poza tym zainicjował i zorganizował on pomiary grawimetryczne oraz ekspedycje niwelacyjne w Polsce. Wyświetlił on też pewne kwestie grawimetryczne, związane z eliptycznością równika ziemskiego prostując mylne poglądy Bossolasco i Bonsorffa.

Banachiewicz był autorem prawie 250 prac naukowych. Zawierają one wielki dorobek naukowy i odznaczają się niezmierną ścisłością formy, głębokością treści i starannością matematycznego opracowania. Spełniają one głoszoną przez Banachiewicza zasadę: „najmniej słów, najwięcej treści”. Drugą konsekwentnie stosowaną przez niego zasadą, polegała na „dojrzywaniu prac” i wielokrotnym ich sprawdzaniu przed danie imprimatur. Dzięki temu nie stwierdzono w jego pracach ani jednego błędu, fakt prawie nie spotykany w literaturze naukowej!

Kim był ten wielki astronom i geodeta, który tak wzbogacił skarbnicę wiedzy ludzkiej i którym kraj nasz może się szczycić?

Tadeusz Banachiewicz urodził się 13 lutego 1882 r. w Warszawie. Naukę pobierał w V Gimnazjum Warszawskim, które ukończył w roku 1900 z medalem. Studia wyższe odbył na Wydziale Fizykomatematycznym Uniwersytetu w Warszawie i

ukończył je w roku 1904 ze stopniem kandydata nauk matematycznych i medalem złotym za rozprawę konkursową z dziedziny astronomii obserwacyjnej, w następstwie czego został aspirantem przy katedrze astronomii i geodezji wyższej. Wkrótce po tym wyjechał do Getyngi, gdzie studiował pod kierownictwem Schwarzschilda. Po odbyciu praktyki w Obserwatorium w Pulkowie pracował w latach 1908-1909 w charakterze młodszego asystenta przy Obserwatorium w Warszawie. W roku 1910 po otrzymaniu stopnia magistra astronomii Uniwersytetu Moskiewskiego przeniósł się do Obserwatorium Uniwersyteckiego im. Engelhardta pod Kazaniem na stanowisku asystenta i przebywał tu do r. 1915. Lata 1915-1918 spędził w Dorpacie (Tartu) zajmując kolejno stanowisko asystenta, docenta etatowego, profesora nadzwyczajnego i dyrektora Obserwatorium.

W roku 1919 wrócił do kraju, gdzie po krótkim okresie docentury w zakresie geodezji na Politechnice Warszawskiej został powołany na profesora zwyczajnego astronomii UJ i dyrektora Krakowskiego Obserwatorium, które to stanowiska piastował aż do śmierci.

Krakowski okres jego działalności naukowej obejmujący 35 lat (1919-1954) był najbardziej wydajnym okresem jego życia. Jedyną przerwą w pracy był pobyt w nimie 1939-1940 w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen pod Berlinem. Postawa prof. Banachiewicza w obozie, według słów współtowarzyszy niedoli (prof. dr Witold Krzyżanowski), była pełna godności i mogła posłużyć za przykład „stanowiska jakie prawdziwy człowiek zajmuje w obliczu barbarzyństwa, wroga i grożącej mu śmierci”.

W latach 1945-1951 prof. Banachiewicz kierował katedrą geodezji wyższej i astronomii na oddziale geodezyjnym wydziałów politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W związku z tym prowadził prace naukowe i dydaktyczne z geodezji wyższej i astronomii oraz przewodniczył w latach 1946-1951 Komisji Egzaminu dyplomowego na stopień magistra inżyniera geodety. Współautor S. Pachuta - senior miał szczęście i satysfakcję składać egzamin dyplomowy przed komisją, której przewodniczył właśnie prof. Banachiewicz, a jednym z członków był prof. Michał Odlanicki-Poczobutt, wieloletni przewodniczący Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk.

W latach 1924-25 był wiceprezesem Komitetu Geodezyjnego Państw bałtyckich i oficjalnym w nim przedstawicielem Polski, zaś w latach 1932-38 wiceprezesem Międzynarodowej Unii

Astronomicznej. W roku 1938 został prezesem Międzynarodowej Komisji do badań Księżyca. W roku 1939 Akademia w Padwie powołała go na swego członka. Uniwersytety w Warszawie, Poznaniu i Sofii nadały mu doktoraty honorowe. Po drugiej wojnie światowej został członkiem korespondentem Royal Astronomical Society w Londynie. Był aktywnym członkiem Polskiej Akademii Umiejętności i członkiem zwyczajnym Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, a także członkiem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Był długoletnim prezesem Polskiego Towarzystwa Astronomicznego. Z chwilą powołania Polskiej Akademii Nauk został mianowany jej członkiem tytularnym. Był członkiem Komitetów Astronomii i Geodezji PAN, członkiem Akademii Nauk Technicznych i wielu innych krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych.

Za zasługi naukowe rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyznał mu m.in. order Sztandaru Pracy I klasy. Dekoracji dokonano na uroczystym posiedzeniu PAN w dniu 15 marca 1954 r. poświęconym uczczeniu 50-letniej działalności naukowej prof. Banachiewicza. Odpowiadając mówcom, jubilat powiedział między innymi, te charakterystyczne dla niego słowa: „Fakt, że w ciągu 50 lat pracowałem naukowo nie stanowi specjalnej zasługi, gdyż pracowałem dlatego, że podobała mi się ta praca, która wydawała mi się użyteczną dla nauki narodu i państwa; co się zaś tyczy znaczenia moich prac, to dopiero przyszłość wypowie o nich ostatnie słowo”.

Jako dowód uznania świata astronomicznego dla zasług prof. T. Banachiewicza może służyć fakt nazwania jednej z małych planet imieniem „Banachiewicza”, a ostatnio przyznano mu krater Księżyca. Tu należy podkreślić, że na mapie Księżyca znajdujemy 3 nazwiska Polaków astronomów: Mikołaja Kopernika i Tadeusza Banachiewicza oraz dwukrotnej noblistki Marii Curie-Skłodowskiej.

Stanisław Pachuta

Literatura:

Andrzej Pachuta, Stanisław Pachuta. Historia rozwoju i osiągnięcia geodezji polskiej, Warszawa 1996 r.

J. Gomoliszewski, Pamięci profesora Tadeusza Banachiewicza, Kraków 1957.

J. Witkowski. Tadeusz Banachiewicz - uczonec - nauczyciel - autor - wydawca, Kraków 1970.

Członkowie Honorowi SGP

Wacław Kłopociński urodził się w dniu 15 października 1911 roku w Kaliszu. Studia geodezyjne ukończył w roku 1937 na Politechnice Warszawskiej.

W czasie studiów pracował zawodowo w Wydziale Technicznym Zarządu Miejskiego. Po ukończeniu studiów pracował w Warszawie jako mierniczy przysięgły.

Po wojnie najpierw pracował w Warszawskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym na stanowisku naczelnego inżyniera, a w latach 1953-64 w Biurze Projektów Energoprojektu Warszawa jako projektant geodezyjny.

W roku 1964 został powołany na dyrektora Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Funkcję tę pełnił do przejścia na emeryturę w roku 1978.

Przez szereg lat był wykładowcą na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Napisał kilka podręczników z dziedziny wyceny nieruchomości. Oddzielną i wielce chwalebą kartą w życiorysie kol. W. Kłopocińskiego stanowi działalność w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. W organizacji działał od wczesnych lat powojennych. W roku 1955 na Zjeździe Delegatów w Katowicach zostaje wybrany Przewodniczącym SGP. Funkcję tę pełni przez trzy kadencje do roku 1959. Następnie w roku 1962 na

Zjeździe Delegatów w Lublinie zostaje ponownie wybrany Przewodniczącym SGP. Kieruje organizacją do roku 1966. Przez ponad 20 lat pełni funkcję członka Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego. Był wieloletnim przewodniczącym Sekcji Geodezji Miejskiej. Przewodniczył Komitetom Organizacyjnym wielu konferencji naukowo-technicznych. Był inicjatorem wspólnie z prof. Cz. Kamelą organizowania cyklicznych Sesji w Nowym Sączu, które odbywają się do chwili obecnej. Rozwinął współpracę międzynarodową Stowarzyszenia zarówno w ramach Krajów Demokracji Ludowej, jak i na forum FIG i MTF. Posiadał członkostwo Honorowe Stowarzyszenia Geodetów Jugosławii i Węgier.

Działał również bardzo aktywnie w Naczelnej Organizacji Technicznej. W latach 1961-1965 pełnił funkcję wiceprezesa Rady Głównej

NOT. Był wieloletnim członkiem, a potem przewodniczącym Komisji Odznaczeń NOT.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich w uznaniu Jego pracy oraz niebywałych zasług położonych w rozwój Organizacji nadało Mu na XXVII Zjeździe Delegatów SGP, który odbył się w dn. 17-18 maja 1980 r. w Gdańsku godność Członka Honorowego SGP.

Zmarł w dniu 18 marca 1997 roku i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym Powązkowskim w Warszawie.

Literatura: Henryk Leśniok - mgr inż. Wacław Kłopotowski 1911-1997, Przegląd Geodezyjny 1997.

T. Kuźnicki

Stanisław Trautsolt urodził się w dniu 8 maja 1923 r. w Siedlcach. Studia geodezyjne na Wydziale Geodezyjnym Politechniki Warszawskiej rozpoczął w roku 1946, a ukończył w 1950. Jeszcze przed wstąpieniem na Politechnikę wykonywał prace geodezyjne pod kierunkiem ojca, który był mierniczym przysięgłym i posiadał biuro w Siedlcach.

Podczas studiów w roku 1949 rozpoczął pracę w Wydziale Geodezji, P.W. w Katedrze Urządzeń Rolnych i Leśnych w charakterze młodszego asystenta. W roku 1951 został starszym asystentem, a w dwa lata później adiunktem. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1964 roku, a w 1972 zostaje mianowany na stanowisko docenta.

W czasie pracy na Politechnice kierował Zespołem Dydaktycznym Geodezyjnych Urządzeń Terenów Rolnych i Leśnych w ramach Instytutu Geodezji Gospodarczej, a następnie Zakładem Geodezji Rolnej i Leśnej.

Pełnił funkcję wicedyrektora Instytutu Geodezji Gospodarczej, a w latach 1982-89 był prodziekanem Wydziału Geodezji i Kartografii PW.

Działalność naukową poświęcił problematyce urządzeniowo-rolnej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień scalań gruntów.

Wielką pasją Kol. St. Trautsolta była działalność społeczna w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. W latach 1968-1980 był członkiem Zarządu Głównego SGP. Z chwilą powołania Sekcji Urządzeń Rolnych wszedł w skład jej Prezydium, a od roku 1970 nieprzerwanie do roku 1995 pełnił funkcję Przewodniczącego Sekcji. Organizował wspólnie z członkami Sekcji szereg konferencji naukowo-technicznych, których uchwały miały znaczący wpływ na decyzje rządowe związane z geodezją rolną.

Przez wiele lat pełnił funkcję Przewodniczącego Głównego Sądu Konkursu Jakości Prac Scaleniwowych.

Od roku 1972 wchodził w skład Kolegium Redakcyjnego Przeglądu Geodezyjnego, gdzie był redaktorem działowym.

W dowód uznania Jego wieloletniej pracy oraz zasług położonych w rozwój Stowarzyszenia, XXXII Zjazd Delegatów SGP, który odbył się w dniach 11-13 maja 1995 r. w Kaliszu, nadał Mu godność Członka Honorowego SGP.

Zmarł w dniu 5 maja 1997 r. i został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Literatura: Wojciech Wilkowski - Doc. dr inż. Stanisław Trautsolt 1923-1997, Przegląd Geodezyjny 1997.

T. Kuźnicki

Z prac Prezydium Zarządu Oddziału SGP

Decyzje i ustalenia

Zebranie w dniu 12.11.1997 r.

W związku z wnioskiem Kolegów z województwa wrocławskiego o powołanie oddziału SGP w tym województwie, Prezydium z udziałem Przewodniczącego Oddziału SGP w Bydgoszczy, przeprowadziło dyskusję nad tą sprawą.

Zapoznano się z deklaracjami Koleżanek i Kolegów z województwa wrocławskiego chcących przystąpić do SGP i zdecydowano, że deklaracje zostaną przekazane do Oddziału w Bydgoszczy. Zgodnie ze Statutem SGP Oddział bydgoski zorganizuje zebranie Zarządu Oddziału (możliwe że we Wrocławku), na którym osoby te zostaną przyjęte do Stowarzyszenia. Na najbliższym plenarnym zebraniu Zarządu Głównego SGP zostanie przedstawiony wniosek o powołanie nowego oddziału we Wrocławku.

Przyznano jedną zapomogę losową w wysokości 500,- zł oraz postanowiono wypłacić w sumie 7800 zł zapomóg Koleżankom i Kolegom, którzy ucierpieli wskutek powodzi.

Przewodniczący SGP Kol. St. Kluska przekazał informacje z prac Zespołu NOT przygotowującego projekt nowego Statutu Federacji. Wywiązała się dyskusja, w wyniku której poparto stanowisko zajęte przez Kol. St. Kluskę podczas obrad Zespołu. Dotyczy to w szczególności podstawowych spraw, a mianowicie: NOT ma być Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych a nie Stowarzyszeń i Rad Wojewódzkich NOT, majątek Federacji jest niepodzielny i stanowi własność całej Federacji a nie poszczególnych Rad Wojewódzkich.

Postanowiono zgłosić Kol. Jana Łopaciuka na II Międzynarodowe Sympozjum nt. „Geodezja inżynierska i kataster w gospodarce narodowej”, które odbędzie się w dniach

21-23 maja 1998 r. w Jaremczy na Ukrainie.

Delegowano Przewodniczącego SGP Kol. St. Kluskę do pracy w Zespole powołanym przez Głównego Geodetę Kraju. Zespół ma za zadanie przygotować projekt organizacji geodezji w przyszłym podziale administracyjnym kraju.

Zebranie w dniu 25.11.1997 r.

Zatwierdzono preliminarz wydatków związanych z organizacją w roku 1998 Kongresu Katastralnego w Polsce. Preliminarz opiewa na kwotę 274.820,00 zł.

Przychody z wpłaty uczestników:

150 os. x 550,00 zł	= 8250,00 zł
zgłoszenia do 1 V 1998 r.	
50 os. x 600,00 zł	= 30000,00 zł
zgłoszenia po 1 V 1998 r.	
80 os. x 350,00 USD = 28.000 USD x 3,40	= 95200,00 zł
zgłoszenia do 1 V 1998 r.	
20 os. x 400,00 USD = 8.000,00 USD x 3,40	= 27.200,00 zł
zgłoszenia po 1 V 1998 r.	
20 os. x 280,00 USD = 5.600,00 USD x 3,40	= 19.040 zł
zgłoszenia do 1 V 1998 r.	
10 os. x 320,00 USD = 3.200,00 USD x 3,40	= 10.880,00 zł
zgłoszenia po 1 V 1998 r.	

= wystawcy 10.000,00 zł

Razem 274820,00 zł

Zatwierdzono plan imprez naukowo-technicznych organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich w roku 1998.

Postanowiono wystosować pisma do Ministra Kuleszy i

Ministra M.W. Naglewskiego. Omówiono treść pisma oraz zagadnienia jakie Prezydium chciałoby poruszyć podczas spotkania z wymienionymi ministrami. Uznano, że najważniejszymi sprawami są: organizacja służby geodezyjnej na szczeblu terenowym, kataster, szkolenie kadr geodezyjnych oraz przyszłoroczny Kongres Katastralny.

W dniu 18 listopada 1997 r. odbyło się w Poznaniu spotkanie przedstawicieli SGP w osobach: przewodniczącego SGP kol. St. Kluski, Sekretarza Generalnego SGP Kol. T. Kuźnickiego,

Przewodniczącego Oddziału SGP Kol. W. Sztukiewicza oraz A. Dobrzyńskiego z Przewodniczącym Komisji NOT ds. uprawnień zawodowych Kolegą J. Kapsą. Po dyskusji uznano, że należy czynić intensywne starania, żeby uprawnienia zawodowe nadawały Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne, które powinny również pełnić funkcje, jakie w obecnym czasie przypisuje się izbom.

Plan imprez naukowo-technicznych organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich w 1998 r.

Lp.	dziedzina, temat i rodzaj imprezy	organizator	termin, miejsce	ilość referatów	impreza o zasięgu
1.	XXXIII Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich	Zarząd Główny SGP, Zarząd Oddziału w Lublinie	28-30 V 1998 r. Lublin		krajowym
2.	VIII KNT nt. „Systemy Informacji Przestrzennej“	Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej	20-21 V 1998 r. Warszawa	ok. 40	krajowym
3.	XX Ogólnopolski Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej	Zarząd Główny SGP Zarząd Oddziału w Białymstoku	16-18 IV 1998 r.		krajowym
4.	„Kongres Katastralny“ - VII Komisji FIZG	Zarząd Główny SGP	17-20 XI 1998 r.		międzynarodowym
5.	„Numeryczny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej“ KNT	Koło Terenowe „OpeGieKa“ - Elbląg tel. 055 326-385	12-13 III 1998 r. Elbląg, ul. Tysiąclecia 11	ok. 15	krajowym
6.	4 szkolenia „GPS“	Zarząd Oddz. SGP - Gdańsk	raz na kwartał		regionalny
7.	4 szkolenia nt. „Prawo Geodezyjne“	Zarz. Oddz. SGP - Gdańsk	raz na kwartał		regionalny
8.	„Zagadnienia formalno-prawne i techniczne wykonywania podziałów i rozgraniczeń“ - sympozjum NT połączone z Ogólnopolskimi Mistrzostwami Narciarskimi Geodetów	Zarz. Oddz. SGP - Kraków, Zarząd Główny SGP	21-24 III 1998 r. Korbielów Oś. Jontek		krajowym
9.	Pokaz sprzętu do pomiarów osnów techniką „GPS“	Zarz. Oddz. SGP - Rzeszów Koło nr 9	maj 1998		regionalny

PRZEGŁĄD Geodezyjny

- to nasze pismo.

**Wydaj 2.75 zł na prenumeratę,
a nie będziesz żałował!**

Imprezy Stowarzyszeniowe

Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym

W dniach od 17 do 19 października 1997 r. w Ustce odbyły się XXI Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym.

Zgodnie z tradycją, jako ubiegłoroczny drużynowy mistrz Polski, już po raz czwarty, organizatorem imprezy był Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich Koszalin - Słupsk, a z jego upoważnienia firma „Leksgrunt”. W zamysle organizatorów miały to być pierwsze międzynarodowe mistrzostwa - jednak mimo usilnych starań zawodnicy zagraniczni nie przyjechali.

Była to bardzo udana impreza pod względem sportowym i integracyjnym. Wzięło w niej udział 95 zawodników.

W pięknym Ośrodku Wypoczynkowym „Posejdon” tytuł Absolutnego Mistrza Polski (punktacja długofalowa) zdobyła Maria Macieszczak - Warszawa, przed Mirosławem Izdebskim - Warszawa, Wojciechem Łyskawa i Krzysztofem Tomsia - Katowice. W turnieju par zwyciężyli Henryk Bąk i Ireneusz Jarosz - Słupsk przed Jerzym Tomaszukiem i Grzegorzem Przytarskim - Bydgoszcz, a w indywidualnym Marek Hoser - Wyszów, przed Leszkiem Szyrak (Koszalin).

W mikstach zwyciężyła para Maria Macieszczak i Mirosław Izdebski (Warszawa) przed Władysławą Grzegorzczuk, Stanisławem Misiak (Koszalin) i Olgą Dudek, Antonim Osmólskim (Słupsk). W turnieju drużynowym zwyciężyło SGP Warszawa (Maria Macieszczak, Mirosław Izdebski, Laskowski, Niezgoda (przed Gliwicami), R. Hardyk, A. Kolasa, W. Łyskawa, T. Romsia) i Ciechanowem.

Ubiegłoroczny mistrz drużyna „Leksgrunt” - Słupsk zajęła 8 miejsce. Czołowe zawodniczki i zawodnicy otrzymali bardzo piękne puchary i atrakcyjne nagrody rzeczowe, a wszyscy uczestnicy pamiątkowe upominki. Było to możliwe dzięki życzliwości sponsorów, a między innymi Zarządowi Głównemu SGP, Głównemu Geodecie Kraju, Przedsiębiorstwu Rolno-Handlowemu „Zajęczkowo” koło Słupska oraz tradycyjnie już Franciszkowi Czakańskiemu z Katowic. Ogół uczestników bardzo chwalił organizację imprezy, która ich zdaniem spełniła bardzo istotną rolę w integracji środowiska geodezyjnego całej Polski - uznano za konieczne kontynuację Mistrzostw.

Do zobaczenia prawdopodobnie w Gliwicach.

Kazimierz Nowak

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego

WYNIKI MISTRZOSTW

Turniej indywidualny

1. M. Hoser - Wyszów
2. L. Szyrak - Koszalin
3. A. Goszko - Warszawa
4. K. Pinkosz - Opole
5. E. Stylski - Gorzów
6. L. Laskowski - Warszawa
7. M. Macieszczak - Warszawa
8. J. Wrona - Rzeszów
9. S. Grędziński - Ciechanów
10. J. Worek - Rzeszów
11. Z. Stefański - Kraków
12. J. Niezgoda - Warszawa
13. J. Wernik - Warszawa
14. A. Kolasa - Gliwice
15. W. Borys - Lublin
16. J. Kadula - Rzeszów
17. E. Ziembicki - Warszawa
18. E. Prus - Wyszów
19. M. Królicki - Bielsko Biała
20. W. Morawski - Ciechanów

Turniej par

1. H. Bąk, I. Jarosz - Słupsk
2. J. Tomasik, G. Przytarski - Bydgoszcz
3. W. Łyskawa, K. Tomsia - Katowice
4. M. Macieszczak, M. Izdebski - W-wa
5. K. Wizner, K. Sobierajski - Łódź
6. P. Knobloch, A. Goszko - Warszawa
7. T. Nowakowski, W. Kurzawski - Gorzów
8. L. Szyrak, J. Świętoń - Koszalin
9. J. Kowalski, W. Morawski - Ciechanów
10. T. Knap - W-wa, W. Lubański - Wyszów
11. F. Borzęcki, J. Wernik - Warszawa
12. M. Hoser, Z. Kujawski - Wyszów
13. S. Waliczek, Z. Dziula - Bielsko Biała
14. C. Zarzycki, K. Chrobotowicz - Słupsk
15. Z. Józefiak, S. Miłaszewicz - Leszno
16. A. Kolasa, R. Hardyk - Gliwice
17. T. Wrotkowski, P. Rewak - Leszno
18. B. Juszczyk, H. Skrzypiec - Bielsko Biała
19. M. Królicki, S. Muller - Bielsko Biała
20. Z. Dudek, M. Tomczak - Szczecin

Turniej drużynowy

1. SGP Warszawa
M. Macieszczak, M. Izdebski, L. Laskowski, J. Niezgoda
2. Gliwice
R. Hardyk, A. Kolasa, W. Łyskawa, K. Tomsia
3. Ciechanów
B. Jasiński, S. Grędziński, J. Kowalski, W. Morawski
4. Prymat Gorzów
J. Bojko, W. Kurzawski, T. Nowakowski, E. Stylski
5. Spółka WY-WA
M. Hoser, Z. Kujawski, P. Knobloch, A. Goszko
6. ISIA
M. Tomczewska, Z. Mikieliewicz, K. Sobierajski, K. Wizner
7. OPGK Rzeszów II
T. Przybyło, M. Kozaczyński, M. Derlatka, J. Worek
8. LEKSGRUNT Słupsk
H. Bąk, R. Bekta, I. Jarosz, A. Twardowski,

- K. Nowak
9. DZIULA B-B
Z. Dziula, B. Juszczyk, H. Skrzypiec, S. Waliczek
10. Wyszów 3/4
W. Lubański, E. Prus, R. Gorczyński, T. Knap
11. Zębek B-B
K. Ząbek, K. Wójcik, M. Królicki, S. Muller
12. SGP Koszalin
L. Szyrak, J. Świętoń, K. Chrobotowicz, C. Zarzycki
13. Błękitni Koszalin
W. Grzegorzczuk, S. Misiewicz, L. Padewski, R. Soroko
14. Bolesławiec
J. Kisiliczek, J. Pokładek, J. Wołłodo, W. Zuziak
15. OPGK Kraków
Z. Stefański, S. Mierzwa, M. Mączka, Z. Mistak
16. Panna Warszawa
F. Borzęcki, Z. Marzec, J. Wernik, E. Ziembicki
17. Góra
S. Miłaszewicz, Z. Józefiak, T. Wrotkowski, P. Rewak
18. Franek Katowice
F. Czekajski, A. Żelazny, K. Pinkosz, R. Zabłocki
19. OPGK Rzeszów I
J. Wrona, J. Kadula, R. Styga, T. Szemraj
20. Wyszów II
P. Grzywacz, J. Lewandowski, J. Czerwiński, T. Lewandowski
21. Lublin
W. Buczkowski, W. Borys, M. Borowicz, W. Bijas
22. Słupsk-Szczecin
O. Dudek, A. Osmólski, Z. Dudek, M. Tomczak

Punktacja długofalowa

1. M. Macieszczak	- Warszawa
2. M. Izdebski	- Warszawa
3. W. Łyskawa	- Katowice
K. Tomsia	- Katowice
5. A. Goszko	- Warszawa
6. L. Laskowski	- Warszawa
7. M. Hoser	- Wyszów
8. J. Niezgoda	- Warszawa
9. W. Morawski	- Ciechanów
10. A. Kolasa	- Gliwice
11. J. Kowalski	- Ciechanów
12. T. Nowakowski	- Gorzów
13. Kurzawski	- Gorzów
14. I. Jarosz	- Słupsk
15. H. Bąk	- Słupsk
16. L. Szyrak	- Koszalin
17. S. Grędziński	- Ciechanów
18. E. Stylski	- Gorzów
19. P. Knobloch	- Warszawa
20. K. Sobierajski	- Łódź
K. Wizner	- Łódź

W OBIĘTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Otwarcie mistrzostw - gości wita burmistrz Ustki - Henryk Lewandowski

Drużynowy mistrz Polski - zespół SGP Warszawa z licznymi pucharami.
Na pierwszym planie absolutny mistrz Polski kol. M. Macieszczak

Rozgrywki trwają. Walczą pary z Koszalina i Krakowa.

II miejsce w turnieju par: Jerzy Tomasiak i Grzegorz Przytarski
z Bydgoszczy w towarzystwie organizatorów

Rozgrywki trwają. Na pierwszym planie para słupska:
O. Dudek - P. Osmólski

Uroczysta kolacja. O konieczności kontynuowania mistrzostw
przekonuje Franciszek Czekański

Oddział w Toruniu

W dniach 27-28 września 1997 r. odbył się VI Wojewódzki zjazd Koleżanek i Kolegów SGP Oddziału w Toruniu. Zjazd odbył się w Ośrodku Wypoczynkowym „Towimor” w Strzemieszczku gm. Zbiczno przy Lasach Państwowych Nadleśnictwo Brodnica obręb Zbiczno i jeziorze

Nasze jury: mgr inż. A. Bednarek, inż. A. Skarbiński, tech. H. Szersenor

Strażym. W Zjeździe wzięło udział 30 uczestników. W pierwszym dniu przed południem wysłuchaliśmy informacji geodety wojewódzkiego inż. Zygmunta Kanonowicza o Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii i najświeższych wiadomości o kierunkach zmian w nowelizowanych przepisach prawnych. W godzinach południowych przeprowadziliśmy następujące konkursy: wejście w spodek prostopadłej „na oko”, pomiar odległości wymierzonym krokiem, pomiar odległości „na oko” i wtyczenie się w prostą oraz tenis stołowy, rzut do kosza i strzelanie z wiatrówki.

Wyniki konkursów z nagrodami podawali kol. A. Bednarek, A. Skarbiński i H. Szczychar. Działo się to po kolacji, a przed wieczorkiem tanecznym. Zwycięzcami konkursów w kolejności wyżej opisanej zostali: T. Wiśniewski, A. Bednarek, T. Wiśniewski, Bielań oraz A. Jarząbek, M. Prusakiewicz i D. Kuligowski.

Dnia następnego w niedzielę rozjeżdżaliśmy się z myślą, że do Strzemieszczka dobrze byłoby powrócić w 1998 r.

Tadeusz Wiśniewski

Zadanie nietrudne, ale za to pod okiem młodego pokolenia geodetów wykonuje przewodniczący ZO SGP T. Wiśniewski

Turyci górscy z Warszawy nadal maszerują...

Tradycją stało się, że w maju oraz we wrześniu, pod egidą Zarządu Oddziału SGP organizowane są wycieczki w góry.

Tym razem w dniach 1-4 maja była to wycieczka w Gorce. Uczestniczyło 41 osób. Wyjechaliśmy autokarem z Warszawy

W drodze na Tarnicę

1 maja, a miejscem zakwaterowania był zabytkowy dworek w Kamienicy. Rankiem 2 maja udaliśmy się autokarem na Przełęcz Przysłop, a już dalej szlakiem turystycznym na Gorce. Przy pięknej pogodzie podziwialiśmy jeszcze mocno zaśnieżone góry w promieniach wiosennego słońca. Bez większego wysiłku osiągnęliśmy szczyt. Droga powrotu prowadziła do Szczawy, tu wypiliśmy ożywcze piwka i wróciliśmy autokarem do miejsca zakwaterowania. 3 maja udaliśmy się autokarem do Ochotnicy Dolnej, następnie szlakiem turystycznym na Lubań. Podejście było bardziej uciążliwe niż poprzedniego dnia, ale bez większych kłopotów, w dobrej formie osiągnęliśmy szczyt. Nagrodą były piękne widoki ze szczytu Lubania na Pieniny, Zalew Czorszyński i całe pogórze aż po Tatry. Z Lubania schodziliśmy dość długim, ale wygodnym szlakiem do Krościenka. Ponieważ było to Święto 3 Maja, zastaliśmy miasteczko udekorowane, a miejscowi górale ubrani w stroje regionalne. W kafejce, gdzie udaliśmy się na piwo, napotkaliśmy orkiestrę góralską, która specjalnie dla nas zagrała kilka skocznych kawałków, a nasi „górale” zapominając o zmęczeniu wywijali obertasy. Pokrzepieni wróciliśmy autokarem na obiad w Kamienicy. Wieczorem bawiliśmy się przy ognisku. Oczywiście były kielbaski i piwo. Następnego dnia, niestety, ale trzeba było wracać do Warszawy. W drodze powrotnej zastanawialiśmy się, gdzie pojedziemy jesienią. Padło hasło - Bieszczady.

Właśnie w dniu 13 września grupą 45-osobową wyruszyliśmy w Bieszczady. Miejscem docelowym były Ustrzyki Górne - wygodny Hotel Górski PTTK. Podróż odbyła się przy ładnej pogodzie, ale rankiem 14 września, ku naszemu zmartwieniu, padał deszcz. Z niewielkim opóźnieniem wsiedliśmy do autokaru i pojechaliśmy do Brzegów Górnych. Deszcz przestał padać, ale spowiła gęsta mgła - widoczność żadna. Zaryzykowaliśmy i poszliśmy na Połoninę Caryńską. Przy podejściu prawie nic nie było widać. W partii szczytowej Połoniny zjedliśmy drugie śniadanie i gdy ruszyliśmy w dalszą

drogę powiał wiatr, zaczęły odsłaniać się góry - podziwialiśmy piękne widoki nie tylko na Połoninę Caryńską, ale i sąsiednie szczyty, jak Pasma Małej i Wielkiej Rawki, Połonina Wetlińska. Już w dobrych nastrojach wróciliśmy do Ustrzyk Górnych.

Następnego dnia po śniadaniu wyruszyliśmy chyba w najpiękniejszy rejon Bieszczad - mianowicie przez Szeroki Wierch na Tarnicę (najwyższy szczyt Bieszczad). Pomimo dość silnego wiatru szło się dobrze, trasa ciekawa, a z Tarnicy wspaniałe widoki na znaczną część Bieszczad (Halicz, Krzemień, Wlk. Rawkę, obie Połoniny itp.). Z Tarnicy zeszliśmy do Wołosatego, spotykając po drodze duże stado pasących się koni Huculskich. Z Wołosatego autokarem wróciliśmy do Ustrzyk Górnych. Forma turystów rosła, o czym świadczyły tańce do późnej nocy w hotelowym drink-barze. 16 września po śniadaniu przyjęliśmy kierunek Warszawa, ale powoli. Zatrzymaliśmy się na Przełęczy nad Berehami i przy wspaniałej pogodzie poszliśmy na piwo do schroniska na Połoninie Wetlińskiej (drobiazg - prawie 400 m przewyższenia). Widoczność z Połoniny tego dnia była wspaniała. Po powrocie do autokaru już na serio wyruszyliśmy do Warszawy (z przerwą obiadową w Rzeszowie).

I znowu pytanie - gdzie następnym razem.

Zdzisław Dworakowski

Pod schroniskiem na Połoninie Wetlińskiej

Regionalna Baza Długościowa Głuszyna 755

Korzystając z zaproszenia kierownika Zakładu Instytutu Inżynierii Lądowej Politechniki Poznańskiej dr. hab. inż. Mariana Wójcika, ZO SGP w Poznaniu zorganizował wspólnie z Kołem Zakładowym SGP przy Politechnice Poznańskiej i Akademii Rolniczej w dniu 30 września 1997 r. wycieczkę techniczną w

celu zapoznania się z funkcjonowaniem bazy do testowania dalmierzy elektrooptycznych.

Uczestnicy wycieczki zapoznali się z budową bazy i metodą testowania dalmierzy oraz wykonali odpowiednie pomiary kontrolne zakończone sporządzeniem świadectw atestacyjnych.

Organizatorzy serdecznie zapraszają wszystkich geodetów do testowania dalmierzy na Regionalnej Bazie Długościowej Głuszyna 755. Atestacje dalmierzy prowadzone są pod nadzorem naukowym Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie.

Dodatkową atrakcją wycieczki było położenie bazy na terenie lotniska wojskowego w Poznaniu-Głuszynie oraz ciepły posiłek zjedzony w kasynie oficerskim.

Organizatorem spotkania, a szczególnie kolegom Marianowi Wójcikowi, Włodzimierzowi Kuberce i Ireneuszowi Wyczałkowi, serdecznie dziękujemy.

Prezentacja bazy komparacyjnej dalmierzy
omawia kol. J. Wyczałek

Baza - komparator dalmierzy
Poznań - Strzeszyn grupa na pokazie

Seminarium w GEOPOZIE

Zarząd Oddziału Wielkopolskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich systematycznie organizuje wyjazdowe zebrania połączone z prezentacją problemów poszczególnych zakładów, instytucji i środowisk geodezyjnych.

Korzystając z zaproszenia dyrektora mgr inż. Andrzeja Krygiera, w dniu 7 października 1997 r. gościliśmy w Zarządzie Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ w Poznaniu.

Zebrania Zarządu oddziału SGP połączone było z seminarium pt. „Zarząd Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ jako jednostka realizująca zadania samorządowej służby geodezyjnej”.

W ramach seminarium referaty wygłosili:

Przewodniczący ZO kol. Waldemar Sztukiewicz prezentuje plan zagospodarowania miasta Poznania

Zebranie Wielkopolskiego Oddziału SGP - pokaz monitoringu cen prowadzi kol. Michał Stuligrosz

34. Międzynarodowe Informacyjne Dni Geodezyjne - Brno 3, 4.11.1997 r.

Kompleks kongresowy w Brnie

Za stołem prezydalnym dwóch Polaków: Peter Polak - przewodniczący Stowarzyszenia Geodetów Czeskich, Stanisław Kluska - Przewod. SGP

40-lecie pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej Profesora Andrzeja HOPFERA

I część uroczystości - połączona z Inauguracją Roku Akademickiego 1997/98

Gratulacje od pracowników Instytutu Gospodarki Przestrzennej

II część uroczystości - sesja w sali Pijanowskiego
Gratulacje składa Dziekan Wydziału Technologii Żywności ART w Olsztynie, będący równocześnie przewodniczącym Stowarzyszenia Absolwentów ART

1. Andrzej Krygier - Samorządowa służba geodezyjna - jej cele i zadania. Przeszłość a teraźniejszość ZGiKM GEOPOZ jako jednostki realizującej zadania służby geodezyjnej dla potrzeb miasta Poznania.

2. Janusz Andrzejewski - Kataster wielozadaniowy, etapy realizacji.

3. Andrzej Konoplicki - Biuro Służby Geodezyjnej - realizacja zadań specjalistycznych.

4. Waldemar Sztukiewicz - Realizacja zadań rozwoju miasta Poznania.

5. Bogumiła Szukalska - Gospodarka gruntami w warunkach gospodarki rynkowej.

Zakładając znajomość pracy Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej i Działu Ewidencji Gruntów, powszechną w środowisku geodezyjnym, w sesji panelowej zaprezentowano inną tematykę prac dotyczącą geodezji i gospodarki gruntami realizowaną w ZGiKM GEOPOZ. Tematyka ta wiąże się z planową i racjonalną gospodarką informacjami o nieruchomościach miejskich.

Kol. Brygida Łas przedstawiła zasady i technologię tworzenia Mapy Miejskiej Poznania w skali 1:2000 w warstwie sytuacyjno-wysokościowej. Technologia ta polega na wykonywaniu mapy numerycznej na bazie opracowań fotogrametrycznych poprzez zdjęcia lotnicze celowane z pomiarem środków rzutów techniką GPS. Technologia ta uzyskała nagrodę II stopnia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Kol. Roman Dudziak zaprezentował zasady tworzenia warstwy ewidencyjnej w ramach Mapy Miejskiej.

Tworzenie warstwy infrastruktury technicznej w pasach ulicznych omówił kol. Zdzisław Krawczyk. Kol. Mirosław Hercog przedstawił problematykę tworzenia map tematycznych w oparciu o Mapę Miejską Poznania 1:2000 (np. sporządzanie mapy gruntów komunalnych dla potrzeb inwestycji miejskich). Kol. Janusz Cichy przedstawił zasady ewidencji budynków komunalnych. Zaprezentował operaty z inwentaryzacji budynków komunalnych zgodnie z zarządze-

niem nr 158 MGPIB oraz MRIGZ w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

W ciekawy sposób analiz lokalnego rynku nieruchomości miasta Poznania wprowadził zebranych kol. Michał Stuligrosz. Przedstawił sposoby prowadzenia bazy danych lokalnego rynku nieruchomości, z uwzględnieniem problematyki wyceny komunalnych lokali mieszkalnych oraz operatorów szacunkowych sporządzonych dla potrzeb aktualizacji wartości gruntów komunalnych, oddanych w użytkowanie wieczyste osobom fizycznym.

Prowadzenie rejestrów podatku od nieruchomości i badanie zgodności tych rejestrów z danymi ewidencji gruntów oraz naliczanie opłat gruntowych z tytułu dzierżaw omówił kol. Ryszard Lorenz.

Poznań posiada opracowany program strategicznego rozwoju zmierzający do tworzenia przyjaznego człowiekowi miasta możliwości. Program ten znalazł odzwierciedlenie w opracowanym w 1994 roku miejscowym ogólnym planie zagospodarowania przestrzennego. Zadania geodezji i gospodarki gruntami w realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego omówili kol. Urszula Pierścińska i kol. Piotr Płazewski.

W dyskusji podkreślono wielość zadań wykonywanych przez służbę geodezyjną miasta. Zwrócono też uwagę na powiązania i wzajemne wspomaganie przy realizacji zadań w zakresie problematyki geodezyjno-kartograficznej i gospodarki nieruchomościami w mieście.

Organizatorem tego udanego i interesującego seminarium było Koło Zakładowe SGP. Przewodniczącą Koła kol. Irena Winnowicz oraz Dyrekcji i pracownikom ZGiKM GEOPOZ gratulujemy osiągnięć i dziękujemy za okazane zaangażowanie i wysiłek włożony w organizację tej jakże udanej imprezy.

W. Sztukiewicz

Impreza była poświęcona przeglądowi nowości w geodezji i kartografii w bardzo szerokim zakresie. Przegląd obejmuje zarówno informacje o nowym sprzęcie, jak i o nowych technikach i technologiach stosowanych w geodezji, a także dotyczy informacji o nowych przepisach prawnych, jakie ukazały się w Republice Czeskiej w ostatnim czasie, a dotyczą wykonywania zawodu geodety.

Inż. Iri Sima, prezes Czeskiego Urzędu Pomiarów i Katastru, który brał czynny udział w imprezie, przekazał informacje o bieżących pracach urzędu, a także przedstawił plan działań na nadchodzący rok. Szczególną uwagę zwróciłem na fakt, że obok referatów czysto fachowych dotyczących wyżej podanych tematów, znalazła się pokaźna liczba referatów przedstawianych przez przedstawicieli CSGK (czeskiego związku geodetów i kartografów), która dotyczyła takich tematów, jak etyka zawodowa w działalności przedsiębiorstw i organizacji mierniczych, udział CSGK w ustawicznym doskonaleniu zawodowym geodetów, czy omówienie miejsca geodety w procesie inwestycyjnym, godnej postawy zawodowej i równego partnerstwa w stosunkach z projektantem i realizatorem inwestycji budowlanej. Ten ostatni temat reprezentował inż. Ludek Safar, wieloletni inspektor nadzoru inwestycyjnego na budowie praskiego metra/

Przedstawione wyżej tematy, jak i stosunek uczestników do obecnego na imprezie inż. Petera Polaka - przedstawiciela CSGK - świadczą o znaczącej roli organizacji czeskich geodetów

w życiu zawodowym.

Z gości zagranicznych, obok autora tej notatki, byli obecni: prof. Michel Kasser, dyrektor de l'Ecole Supérieure des Geometres et Topographes z Francji i doc. Svatopluk Michalcak ze Słowacji.

Impreza odbywała się w brneńskim centrum wystawienniczko-targowym BVV w Brnie. Jest to wielki kompleks targowy, znany pewnie wielu naszym kolegom z licznych imprez technicznych tam organizowanych.

Gospodarzami 34 Dni, których zaproszeniu zawdzięczamy udział w tym doskonałym przedsięwzięciu, byli geodeci brneńscy: inż. Jaroslav Sekeny i znany wielu polskim kolegom inż. Milan Klimes członek honorowy FIg.

Sprawozdanie moje byłoby niekompletne, gdybym nie wspomniał o wieczorze koleżeńskim, na który zaprosili uczestników gospodarze. Spotkanie miało miejsce w „Templarskich rytirach” w Cejkowicach odległych o godzinę jazdy autobusem od Brna.

Są to piwnice, gdzie leżakuje i dojrzewa wino produkowane przez okolicznych winiarzy, nieprzerwanie od 1832 kiedy to wybudował je Zakon Templariuszy. Przy wspaniałym winie, muzyce, kapeli cymbalistów Josefa Valka i wspólnych śpiewach uczestnicy bawili się do północy.

I ja tam byłem, ... i wino piłem.

Sł. Kluska

W dniu 12 grudnia 1997 r. upływa 40-letni okres pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej Doktora honoris causa prof. zw. dr hab. inż. Andrzeja Hopfera. Główne uczelnie uroczystości z tym związane odbyły się na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej w dniu 2 października 1997 r.

SYLWETKA I DOKONANIA

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Sopron (Węgry - 1996 r.) i Akademii Rolniczej im. Hugona Kollátaja w Krakowie (1997 r.), prof. zw. dr hab. inż. Andrzej Hopfer urodził się 6.08.1933 r. w Warszawie. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w Skolimowie, studiował w latach 1952-1957 na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. W tej również uczelni w 1957 roku rozpoczął pracę jako młodszy asystent w Katedrze Geodezyjnego Urządzania Terenów Rolnych i Leśnych. W 1960 roku przeniesiony został służbowo do Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie, dla współudziału w zakładaniu Zawodowego Studium Geodezji Urządzeń Rolnych. Tam też, w miarę powiększania swojego dorobku naukowego, awansuje na stanowisko adiunkta (1967 r.), docenta (1968 r.), profesora nadzwyczajnego (1977 r.) oraz profesora zwyczajnego (1986 r.).

Na całokształt dorobku naukowego prof. Andrzeja Hopfera składa się 299 pozycji opublikowanych, z czego 189 jest współautorem. Dorobek ten obejmuje 200 pozycji; w tym mono-

grafie, rozprawy i artykuły, 6 podręczników (w tym 1 w trzech wydaniach), 21 skryptów oraz 71 innych opracowań. Wśród publikacji znajduje się 80 obcojęzycznych i drukowanych poza granicami kraju (w językach: niemieckim, angielskim holenderskim węgierskim, fińskim, rosyjskim i bułgarskim).

recenzował 96 artykułów do różnych wydawnictw oraz referatów i materiałów konferencyjnych, a także projekty badawcze.

Tematyka naukowo-badawcza, której Profesor poświęca najwięcej uwagi i uzyskał najpoważniejsze wyniki, obejmuje badania związane z:

□ gromadzeniem i przetwarzaniem informacji o ziemi służących jej zagospodarowaniu przestrzennemu i urządzaniu

□ regionalizacją urządzania obszarów wiejskich i zapotrzebowaniem na te prace,

□ określeniem pojęcia kompleksowego urządzania obszarów wiejskich i metodyki stosowania tego zabiegu,

□ kształtowaniem sieci dróg transportu rolnego,

□ delimitacją i urządzaniem obszarów stref przejściowych między miastem a wsią,

□ tworzeniem zasad i metod szacowania, rozwoju i zarządzania nieruchomościami.

Rozległa działalność badawcza obejmuje:

1) kierowanie trzema tematami wykonanymi w ramach

współpracy z Wyższym Instytutem Architektury i Budownictwa, obecnie Wydziałem Geodezji w Sofii,

2) pełnienie funkcji koordynatora podproblemów (w latach 1976-1980 i 1981-1985) Ministerstwa Rolnictwa, oraz kierowanie:

3) 14 tematami zlecanymi przez Polską Akademię Nauk, instytuty naukowe, Ministerstwo Edukacji Narodowej, jednostki administracji państwowej, jednostki gospodarki społecznej,

4) 3 grantami,

5) 6 tematami w ramach badań własnych.

Profesor opracował 42 ekspertyzy i opinie oraz recenzje opracowań dla różnych ministerstw, Sejmu, polskich i zagranicznych uczelni, ZG SGP, wojewódzkich biur geodezji i urzędów rolnych, SITR itd.

Dzięki swoim pracom charakteryzującym się wysokim poziomem naukowym prof. Andrzej Hopfer wniósł oryginalny i twórczy wkład do rozwoju nauki krajowej i europejskiej. Stworzył również szkołę naukowo-badawczą kompleksowo ujmowania współczesnych problemów urządzenioworolnych wsi, dla których rozwiązania wykorzystał nauki geodezyjne.

Znaczne są osiągnięcia prof. Andrzeja Hopfera w dziedzinie dorobku dydaktyczno-wychowawczego. Prowadzi zajęcia z przedmiotów: geodezyjne urządzenia terenów rolnych i leśnych, planowanie przestrzenne oraz wycena nieruchomości, do których przygotował jako autor lub współautor szereg podręczników i skryptów; na tych pomocach naukowych wykształciło się wiele pokoleń studenckich. Pod kierownictwem prof. Andrzeja Hopfera wykonano 650 prac podyplomowych magisterskich i inżynierskich, a 240 takich prac było przez Niego recenzowanych. trzy prace magisterskie promotorstwa prof. dr hab. Andrzeja Hopfera zostały nagrodzone na konkursie ZG SGP pt. „Najlepsze prace dyplomowe Młodej Kadry Geodezyjnej”.

Za wybitne osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne prof. Andrzej Hopfer uzyskał trzynastokrotnie nagrody Ministra, a piętnastokrotnie Rektora ART w Olsztynie.

Bardzo bogaty jest dorobek Profesora w zakresie kształcenia młodej kadry naukowej. Pod kierownictwem prof. A. Hopfera ukończono 11 prac habilitacyjnych i 18 przewodów doktorskich, a 4 dalsze są w toku. Poza tym opracował on recenzję całokształtu dorobku w postępowaniu o nadanie tytułu honoris causa, 2 - recenzji o nadanie tytułu profesora, oraz recenzje 21 rozpraw habilitacyjnych i 38 doktorskich, 7 recenzji dorobku w związku z powołaniem na stanowisko docenta i 19 na stanowisko adiunkta.

Rozległa jest również działalność organizacyjna i społeczna prof. Andrzeja Hopfera. Od wielu lat zajmuje On odpowiedzialne stanowiska na uczelni, jako prodziekan Wydziału Geodezji i Urzędów Rolnych (1969-1975), dziekan tego Wydziału (1975-1978), rektor ds. dydaktyczno-wychowawczych (1978-1981) oraz rektor (1981-1984 i 1990-1996). Od 1969 do 1976 był kierownikiem Katedry Planowania i Geodezyjnego Urządzania Obszarów Wiejskich, a od 1976 roku do chwili obecnej jest dyrektorem Instytutu Gospodarki Przestrzennej (wcześniej Instytutu Planowania i Urządzania Obszarów Wiejskich).

Prof. Andrzej Hopfer jest członkiem wielu zagranicznych i krajowych organizacji i stowarzyszeń naukowych, w tym m.in. był prezydentem Komisji 7 Międzynarodowej Federacji Geodezyjnej (FIG), jest członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Planowania Miejskowego i Regionalnego, członkiem Brytyjskiego Towarzystwa Teledetekcji, członkiem Kanadyjskiej Grupy Studiów i badań Katastralnych przy Uniwersytecie New Brunswick, oraz Royal Institution of Chartered Surveyors. Bierze czynny udział w kongresach (FIG, ISO-CaRP) i komisjach naukowych (7 komisja FIG) oraz posiedzeniach towarzystw i stowarzyszeń zagranicznych. Wygłosił za granicą 54 referaty.

Jest członkiem Komitetu Geodezji PAN, Oddziału Gdańskiego PAN oraz KPZK przy Prezydium PAN.

Wśród licznych gremiów doradczych i opiniujących, w których prof. Andrzej Hopfer bierze czynny udział, na podkreślenie zasługuje Jego działalność w pracach Państwowej Rady ds. Gospodarki Przestrzennej, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,

a także innych zespołów doradczych o zasięgu regionalnym i wojewódzkim.

Za całokształt swojej działalności naukowo-dydaktycznej i społecznej prof. Andrzej Hopfer otrzymał 23 odznaczenia państwowe i wyróżnienia, w tym Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Przebieg uroczystości

Uroczystości składały się z dwóch części. Pierwsza połączona z Inauguracją roku akademickiego 1997/1998 (sala sportowa w Kortowie) - i druga - poświęcona tylko Jubilatowi, w ramach której odbyła się sesja naukowa (sala Pijanowskiego), uwzględniająca także inne, pozauczelniarne, pole działania Jubilata.

Z tej okazji Wydawnictwa ART przygotowały specjalny zeszyt autorstwa prof. dr hab. inż. Stanisława Surowca. Zeszyt ten pt. „Sylwetka i dokonania” składa się z dwóch części. W pierwszej umieszczony został życiorys Jubilata i Jego osiągnięcia - dokonania naukowo-badawcze, dydaktyczne i organizacyjne, zaś w drugiej nt. „Refleksje i wspomnienia” referaty, poza referatem Dziekana Wydziału, osób z zewnątrz omawiające wszystkie pola działalności Jubilata - także poza Uczelnią.

Pola tej działalności przedstawione zostały w następującym porządku;

1. 40 lat działalności dydaktycznej i wychowawczej Profesora Andrzeja Hopfera

- autorstwa prof. zw. dr hab. inż. Włodzimierza Barana Dziekana Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej ART w Olsztynie, członka koresp. PAN;

2. Andrzej Hopfer: student, asystent, współpracownik Politechniki Warszawskiej

- autorstwa prof. dr hab. inż. Stanisława Białousza pracownika Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej;

3. Andrzej Hopfer - znakomity geodeta, uczyony, nauczyciel i organizator; ceniony kolega i przyjaciel - autorstwa prof. dr hab. inż. Bogdana Neya, członka koresp. PAN, przewodniczącego Komitetu Geodezji PAN;

4. Profesor Andrzej Hopfer - doktorem honoris causa Akademii Rolniczej w Krakowie - autorstwa dr inż. Janusza Schilbacha i dr hab. prof. AR Karola Nogi, prodziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji AR w Krakowie;

5. Profesora Andrzeja Hopfera aktywność w międzynarodowych organizacjach geodezyjnych - autorstwa prof. dr hab. inż. Kazimierza Czarneckiego, pracownika Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, przedstawiciela Polski w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Geodetów,

6. Udział Profesora Andrzeja Hopfera w rozwiązywaniu problemów dotyczących gospodarki ziemią - autorstwa mgr inż. Jana Bielańskiego, dyrektora Departamentu Gospodarki Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

7. Profesor Andrzej Hopfer - współpracujący z wieloma województwami w tym z województwem gdańskim - autorstwa n. Jerzego Stawowskiego, byłego długoletniego dyrektora Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Gdańsku.

8. Prof. zw. dr hab. inż. Andrzej Hopfer - nauczyciel, wychowawca, naukowiec, organizator pracy społecznej, rzecznik postępu i rozwoju środowisk zawodowych i produkcyjnych - autorstwa mgr inż. Stefana Przybyłka - absolwenta Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej ART w Olsztynie.

Uroczystość inauguracyjną i część poświęconą tylko Jubilatowi zaszczyliło wielu gości. Wśród nich należy wymienić:

1) Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji AR w Krakowie, prof. dr hab. inż. Włodzimierza Rajdę,

2) Prodziekana tego wydziału, prof. AR dr hab. inż. Karola Nogę,

3) Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, mgr inż. Józefa Rackiego,

4) Dyrektora Departamentu Gospodarki Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, mgr inż. Jana Bielańskiego,

5) Dyrektora Departamentu Gospodarki Przestrzennej i Nieruchomości w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, inż.

Henryka Jędrzejewskiego,

6) Wicewojewodę Olsztyńskiego, mgr inż. Krzysztofa Fabiańskiego,

7) Prezydenta Miasta Olsztyna, mgr inż. Andrzeja Ryńskiego,

8) Przewodniczącego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, inż. Stanisława Kluskę,

9) Prorektora Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie, prof. dr hab. Ryszarda Góreckiego,

10) Sekretarza Generalnego Zarządu Głównego SGP, inż. Tadeusza Kuźnickiego.

W uroczystościach udział wzięli dziekani wydziałów ART oraz wielu profesorów zawodowo czynnych i emerytowanych, a wśród nich m.in. członek rzeczywisty PAN doktor honoris causa ART w

Olsztynie prof. zw. dr hab. Witold Niewiadomski i członek rzeczywisty PAN prof. zw. dr hab. Tadeusz Krzymowski.

Gośćmi byli także, poza wyżej wymienionymi, przedstawiciele centralnych jednostek administracji państwowej, Wydziałów Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami, Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych itp.

Funkcję przewodniczącego obchodów 40-lecia pełnił prof. dr hab. Stanisław Surowiec, a uroczystościom przewodniczył dziekan Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej prof. dr hab. inż. Włodzimierz Baran.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Surowiec

Z obrad Rady Krajowej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT

Kolejne posiedzenie Rady Krajowej FSNT NOT odbyło się w dniu 4 listopada br. W obradach wzięło udział 58 członków spośród 72 członków Rady reprezentujących 35 stowarzyszeń zrzeszonych w Federacji. Obecni w Lublinie byli dwaj reprezentanci naszego Stowarzyszenia kol. Adam Linsenbarth i Stanisław Pachuta. Należy tu szczególnie mocno podkreślić, że w składzie Rady Krajowej mamy jeszcze czterech kolegów geodetów. Są to przedstawiciele, delegaci Rad Wojewódzkich NOT: Kol. Stanisław Zaremba - Przewodniczący Rady Wojewódzkiej NOT w Lublinie, Kol. Stanisław Cegielski - przewodniczący Rady Wojewódzkiej NOT w Kaliszu, kol. Krzysztof Cisek - przewodniczący Rady Wojewódzkiej NOT w Rzeszowie oraz Kol. Stanisław Napora - sekretarz Rady Wojewódzkiej w Radomiu. Z zadowoleniem należy powiedzieć, że Stowarzyszenie Geodetów Polskich należy do jednego z trzech stowarzyszeń najliczniej reprezentowanych w Radzie (SIMP, SEP, SGP).

Porządek obrad Rady Krajowej obejmował 13 punktów. By nie zanudzać Szanownych Czytelników naszych „Wiadomości” zaprezentuję tylko najważniejsze sprawy.

Przyjęty obszerny (na 66 stronach maszynopisu) protokół z zebrania sprawozdawczo-wyborczego, które odbyło się w dniach 24-25 czerwca 1997 r. Do protokołu dołączono przyjęte na tym zebraniu uchwały, które dotyczą następujących spraw:

- Uchwała nr 38/97 w sprawie łącznego sprawozdania finansowego Federacji obejmującego zatwierdzone sprawozdania finansowe Terenowych Jednostek Organizacyjnych NOT (TJO) posiadających osobowość prawną.

- uchwała nr 39/97 w sprawie zatwierdzenia łącznego sprawozdania finansowego Biura FSNT, Muzeum Techniki i 22 TJO nie posiadających osobowości prawnej.

- Uchwała nr 40/97 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności FSNT NOT w roku 1996.

- Uchwała nr 41/97 w sprawie przewłaszczenia części powierzchni Federacji w budynku przy ul. Świętokrzyskiej 14A w Warszawie. Rada FSNT wyraziła zgodę na sprzedaż na rzecz stowarzyszeń naukowo-technicznych zrzeszonych w FSNT NOT lokali użytkowych znajdujących się w tym budynku.

- Uchwała nr 42/97 w sprawie ostatecznego zatwierdzenia budżetu Zarządu Federacji na rok 1997.

- Uchwała nr 43/97 w sprawie regulacji stosunków majątkowych w ramach Federacji (FSNT NOT). Jest to niezwykle ważna uchwała, reguluje bowiem stosunki majątkowe w ramach Federacji w związku z uzyskaniem osobowości prawnej przez niektóre terenowe jednostki organizacyjne oraz zapewnia prawidłowość gospodarowania mieniem.

Uchwała ta obejmuje:

1. Postanowienia ogólne,
2. Majątek własny FSNT NOT
 - A. Postanowienia wspólne,
 - B. Majątek własny Federacji NOT we władaniu TJO nie posiadających osobowości prawnej
 - C. Majątek własny Federacji NOT we władaniu TJO posiadających osobowość prawną.

3. Majątek własny TJO posiadających osobowość prawną.
4. Spółki prawa handlowe w ramach FSNT NOT.
5. Postanowienia końcowe.

- Uchwała nr 44/97 w sprawie zasad systemu finansowego Federacji.
- Uchwała nr 45/97 w sprawie pilnych działań w zakresie uporządkowa-

nia spraw organizacyjno-majątkowych w ramach FSNT NOT. Uchwała ta zobowiązuje Zarząd FSNT NOT do spowodowania - na podstawie analizy statutów własnych uchwalonych przez terenowe jednostki organizacyjne - usunięcia przez te jednostki stwierdzonych niezgodności statutów z przepisami prawa oraz statutu FSNT. W szczególności dotyczy to braku wyraźnego stwierdzenia w statutach niektórych terenowych jednostek organizacyjnych, że dana jednostka jest terenową jednostką organizacyjną FSNT i działa także na podstawie statutu FSNT oraz podlega jej naczelnym organom z siedzibą w Warszawie.

- Uchwała nr 46/97 w sprawie rozszerzenia terenu działania Rady Wojewódzkiej w Rzeszowie z zachowaniem jej nazwy i siedziby. Uchwała ta rozszerza teren działania Rady Wojewódzkiej FSNT NOT w Rzeszowie o województwa krośnieńskie i przemyskie, w związku z likwidacją w tych województwach terenowych jednostek organizacyjnych FSNT NOT.

W punkcie 4 posiedzenia zaakceptowano działalność Federacji SNT w okresie między posiedzeniami Rady Krajowej. Sprawozdanie z działalności Federacji przygotował Sekretarz Generalny FSNT kol. K. Wawrzyniak. Informacja ta zawiera dane dotyczące:

1. Zebrań i posiedzeń: a) Rady Krajowej (jedno 24-25.06.1997), b) Zarządu Federacji (pięć zebrań) oraz Komisji Rewizyjnej FSNT (dwa posiedzenia).

2. Ważniejsze wydarzenia o szczególnym znaczeniu dla Federacji:

- * w dniu 11.06.1997 zostało zawarte porozumienie o współpracy pomiędzy Agencją Techniki i Technologii a FSNT NOT.

- * w dniu 19.06.1997 podpisane zostało porozumienie o współpracy dla rozpowszechniania wiedzy i normalizacji technicznej pomiędzy Polskim Komitetem Normalizacyjnym a Federacją FSNT NOT.

Teksty obydwu porozumień można znaleźć w numerze 6/97 Biuletynu Informacyjnego FSNT NOT.

3. W minionym okresie odbyły się dwa Walne Zjazdy Stowarzyszeń N-T:

- a) 25-26.06.br. Delegatów Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych;

- b) 26-27.06.br. Delegatów Stowarzyszenia Techników Cukrowników.

Na obydwu Zjazdach Delegatów wybrano nowe władze oraz przyjęto programy działań w nowej kadencji.

Odbyły się również zebrania sprawozdawczo-wyborcze lub obchody jubileuszowe w czterech jednostkach terenowych Federacji: we Wrocławiu - 50 lat działalności NOT na Dolnym Śląsku, w Poznaniu - zebranie sprawozdawczo-wyborcze Wielkopolskiej Korporacji Technicznej, w Radomiu - sprawozdawczo-wyborcze posiedzenie Radomskiej Rady FSNT, gdzie sekretarzem delegatem do Rady Krajowej FSNT NOT wybrano członka naszego SGP kol. Stanisława Naporę, i w Ciechanowie - XX lecie powstania Oddziału Wojewódzkiego NOT.

4. W okresie sprawozdawczym odbyło się ponad 25 narad, roboczych kontaktów i spotkań Prezesa, Sekretarza Generalnego oraz członków Zarządu FSNT mających na celu przede wszystkim realizację zadań statutowych FSNT i tu można byłoby wymienić spotkanie Prezesa Federacji Andrzeja Zielińskiego z przedstawicielami Dyrekcji (Dyrektorem Jerzym Jasiukiem) i Rady Naukowej Muzeum Techniki (Przewodniczącym Stanisławem Pachutą i Wiceprzewodniczącym Jackiem Szpołtańskim) dla omówienia spraw związanych z pracami Rady Naukowej i przygotowaniem konferencji N-T pt. „Osiągnięcia Inżynierów i Techników Polskich w XX wieku” (tytuł roboczy) oraz specjalnej wystawy związanej z tą konferencją. Konferencję tę planuje się zorganizować w dniu Święta Muzeum w 2000 roku (5 czerwca). Odbyło dwa zebrania sekretarzy generalnych SNT w

Sękocinie (10-11 lipca br.) i w Warszawie (4.09.br.), na których były omawiane m.in. sprawy uchwały dotyczącej regulacji stosunków majątkowych i systemu finansowego FSNT NOT oraz działań realizacyjnych w odniesieniu do „Tez programowych FSNT NOT na kadencję 1997-2000 i lata dalsze”.

5. W informacji tej przedstawiono kontakty zagraniczne Federacji. W okresie tym odbyło się 12 spotkań, lub wyjazdów zagranicznych przedstawicieli Federacji. Na uwagę zasługuje udział sekretarza generalnego FSNT kol. K. Wawrzyniaka w posiedzeniu Sekretarzy Generalnych Narodowych Komitetów FEANI (24.09.br.) i w Posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego FEANI (25.09.br.). Te dwie imprezy odbyły się w Lillehammer w Norwegii. Omawiano tam m.in. potrzebę wprowadzenia przez Narodowe Organizacje Inżynierskie skoordynowanego marketingu w zakresie tytułu EUR-ING., przeniesienia sekretariatu generalnego FEANI z Paryża do Brukseli, dokonano wyborów nowych władz, omówiono sprawy finansowe oraz zatwierdzono 50letni kolejny plan pracy oraz przyjęto termin i miejsce przyszłorocznego posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego FEANI (wrzesień 1998 - Portugalia).

6. Przedstawiono również działania w zakresie dokształcania i doskonalenia kadr oraz specjalizacji zawodowej inżynierów i techników. Tu należy wspomnieć, że:

- Komitet N-T NOT przyjął zasadnicze decyzje dotyczące przygotowań do planowanego zrealizowania w Polsce w roku 2000 Światowego Kongresu Kształcenia Ustawicznego Inżynierów.

- Główna Komisja Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników FSNT NOT przyjęła projekty dwóch uchwał:

- * Rady Krajowej FSNT NOT w sprawie akredytacji programów różnych form kształcenia ustawicznego i doskonalenia zawodowego dla potrzeb specjalizacji zawodowej inżynierów i techników;

- * Zarządu Federacji FSNT NOT w sprawie zasad powoływania oraz działania komisji egzaminów języków obcych w Federacji dla potrzeb specjalizacji zawodowej inżynierów i techników..

(Te dwie uchwały omówię szczegółowo w kolejnym numerze „Wiadomości SGP”).

7. Omawiając działalność Muzeum Techniki poinformowano zebranych o:

- zorganizowaniu w dniu 15 czerwca br. tj. w dniu Święta Muzeum Techniki, przypadającego w 122. rocznicę zatwierdzenia statutu pierwszego muzeum technicznego w Warszawie, dwóch wystaw: „Od kruszców do monety” obrazującej związki zachodzące między górnictwem kruszcowym i polskimi mennicami, oraz „Węgielnice i goniometri w zbiorach Muzeum Techniki” na której przedstawiono historię tych instrumentów używanych w geodezji.

- * 16 lipca odbyła się uroczystość 25-lecia działania Planetarium w Muzeum Techniki, połączona z pokazem nowego tematu „Poznanie Wszechświata”. W tym czasie w Muzeum Techniki zostały otwarte cztery

nowe wystawy (ekspozycje): „Urok kolejowych modeli”, „Katalogi i prospekty fabryk polskich z lat 1920-1939”, „Fizyka i technika jądrowa w służbie medycyny” oraz „Jak się dawniej fotografowało”.

W punkcie 5-tym posiedzenia Rady Krajowej przedyskutowano i przyjęto zmiany w regulaminie Rady Krajowej FSNT aktualnie obowiązującym a uchwalonym w dniu 14 kwietnia 1994 r.

W kolejnym punkcie obrad przewodniczący Komisji Statutowej przedstawił wyniki prac Komisji związanych z przygotowaniem zmian w obowiązującym statucie Federacji.

Sekretarz Generalny FSNT przedstawił bardzo szczegółowo i wnikliwie uchwały br. 45, 44 i 43 Rady Krajowej FSNT NOT z dnia 25 czerwca br. Uchwały te zostały przekazane przez Zarząd Federacji do realizacji jednostkom organizacyjnym Federacji w dniu 22 lipca br. W wykonaniu postanowień zobowiązujących Zarząd FSNT do pilnych działań mających na celu uporządkowanie spraw organizacyjno-majątkowych w ramach Federacji, stwierdzono występowanie nieprawidłowości w zakresie:

- uchwalonych przez Rady własnych statutów i zawartych w nich niezgodności ze statutem FSNT;
- podejmowania działań w kierunku przewłaszczenia nieruchomości należących prawnie do FSNT NOT;
- nierespektowania uchwał naczelnych organów FSNT;
- innych uchybień i nieprawidłowości.

Zastrzeżenia te dotyczą głównie niżej wymienionych jednostek organizacyjnych, które wymienione w kolejności alfabetycznej: Bielsko-Biała, Bydgoszcz, Częstochowa, Elbląg, Gdańsk, Inowrocław, Kalisz, Katowice, Koszalin, Legnica, Piła, Poznań, Słupsk, Suwałki i Wrocław.

na następnym posiedzeniu Rady Krajowej FSNT NOT zostanie przedstawione kolejne sprawozdanie z realizacji postanowień wymienionych na wstępie uchwał po szczegółowej analizie materiałów, które aktualnie napływają do federacji.

W trakcie realizacji kolejnych punktów programu Rady Krajowej FSNT NOT przyjęto dwie uchwały dotyczące:

- Uchwała w sprawie wpłat terenowych jednostek organizacyjnych FSNT na fundusz działalności statutowej w II półroczu 1997;

- Uchwała w sprawie statusu rzeczoznawców oraz zasad organizacji rzeczoznawstwa stowarzyszeń naukowo-technicznych zrzeszonych w FSNT NOT. Uchwała ta ma na celu ujednolicenie i właściwej pozycji społecznej rzeczoznawców stowarzyszeń naukowo-technicznych zrzeszonych w Federacji oraz ochrony ich interesów.

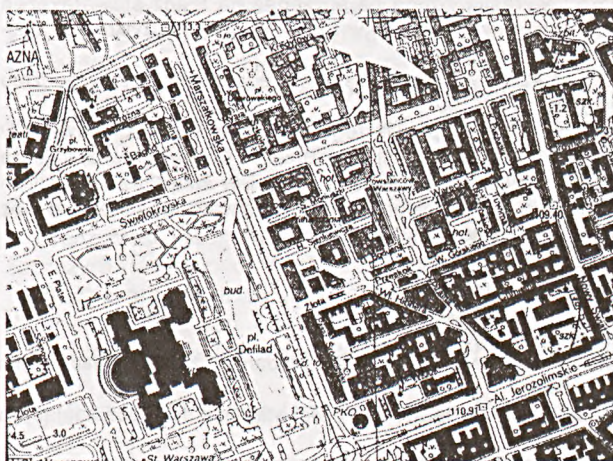
W końcowej części posiedzenia rady Krajowej FSNT NOT Sekretarz Generalny przedstawił wstępne założenia budżetu Federacji na rok 1998.

Kolejne posiedzenie Rady Krajowej FSNT zapowiedziano wstępnie na 15 grudnia 1997 roku.

Stanisław Pachuta

Oddział SGP w Warszawie

DOM TECHNIKA W WARSZAWIE

Siedziba Oddziału: Dom Techniki NOT ul. Czackiego 3/5
00-043 Warszawa, tel. (022) 828-27-13, fax (022) 826-87-51

Lokalizacja siedziby Oddziału SGP w Warszawie
Liczba członków: 924

Prezydium Zarządu Oddziału

Przewodniczący
Stanisław Czarniecki
tel. st. 661-82-16
tel. d. 617-47-05

Wiceprzewodniczący
Henryk Berkiet
tel. d. 44-26-06

Sekretarz
Jerzy Musiał
tel. d. 831-65-37

Skarbnik
Irena Łas-Ronis
tel. d. 838-58-70

Członek
Jan Cisek
tel. st. 828-02-69 w. 121
tel. d. 33-40-84

Członek
Stanisław Krzysztoń
tel. d. 826-11-50

Członek
Jan Łopaciuk
tel. d. 664-85-10

Członkowie Zarządu Oddziału z wyboru imienego

Przewodniczący - kol. Stanisław Czarniecki

Wiceprzew. - kol. Henryk Berkiet

Sekretarz - kol. Jerzy Musiał

Skarbnik - kol. Irena Łas-Ronis

Członek prezydium - kol. Jan Cisek

Członek prez. - kol. Stanisław Krzysztoń

Członek prez. - kol. Jan Łopaciuk

Członkowie: - kol. Ewa Kałun

- kol. Petronela Morawska

- kol. Witold Radzio

- kol. Mirosława Wadzińska

Zastępcy: - kol. Helena Bieniewska

- kol. Krzysztof Koszuba

- kol. Zdzisław Zygierewicz

Komisja Rewizyjna Oddziału

Przew. - kol. Zofia Barbara Kowalska

Wiceprzew. - kol. Hieronim Jurczyński

Sekretarz - kol. Elżbieta Bankowska-Marzec

Członkowie: - kol. Maria Chmieleńska

- kol. Ewa Koniuszewska

Zastępcy: - kol. Jacek Kmiecik

- kol. Kazimierz Michalak

Sąd Koleżeński Oddziału

Przewodniczący - kol. Edward Lewandowski

Wiceprzew. - kol. Aleksander Kowalski

Sekretarz - kol. Barbara Nowakowska

Członkowie: - kol. Krzysztof Mączewski

- kol. Stanisław Zwierz

Zastępcy: - kol. Tadeusz Dziakiewicz

- kol. Elżbieta Mirkowicz

Koła SGP - Przewodniczący Kół**Województwo warszawskie**

1. KM przy Biurze Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, ul. Wawelska 52/54, 02-067 Warszawa - kol. Jan Kozłowski

5. KT w Grodzisku Mazowieckim (przy Rejonowym Oddziale WBGiUR, ul. Państwowych, ul. Targowa 74, 05-734 Warszawa - kol. Elżbieta Mirkowicz

3. KZ przy Głównej Dyrekcji Budowy Metra, ul. Marszałkowska 77/79, 00-683 Warszawa - kol. Aleksander Fiułowski

4. KM przy Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii, ul. Wspólna 2, 00-926 Warszawa - kol. Zbigniew Baranowski

5. KT w Grodzisku Mazowieckim (przy Rejonowym Oddziale WBGiUR, ul. 11 Listopada 43, 05-700 Grodzisk Maz.) - kol. Stanisław Miszkuć

6. KZ przy Instytucie Geodezji i Kartografii, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa - kol. Stanisław Dąbrowski

7. KZ przy Ministerstwie Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, ul. Wspólna 30, 00-579 Warszawa - p.o. kol. Jerzy Kozłowski

8. KZ przy Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym, ul. Wojciechowskiego 17, 02-495 Warszawa - kol. Andrzej Oruba

9. KZ przy Państwowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa - kol. Zdzisław Dworakowski

10. KZ przy Przedsiębiorstwie Eksportu Geodezji i Kartografii

„Geokart”, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa - p.o. Czesław Gałka

11. KZ przy Przedsiębiorstwie Geologiczno-Fizjograficznym i Geodezyjnym Budownictwa „Geoprojekt” SP. z o.o., ul. Biała 3, 00-895 Warszawa - kol. Monika Nowakowska

12. KZ przy Przedsiębiorstwie Inżynieryjno-Geodezyjnym „COGIK” SP. z o.o., ul. Chocimska 28, 00-791 Warszawa - kol. Jarosław Baldyga

13. Koło Seniorów (przy Zarządzie Oddziału) - kol. Stanisław Massalski

14. KZ przy Spółdzielni Geodezyjno-Dokumentacyjnej „Technoplan”, ul. Gwardzistów 14, 02-422 Warszawa - kol. Edward Lewandowski

15. KM przy Urzędzie Dzielnicowym Warszawa-Mokotów, ul. Rakowiecka 25/27, 02-517 Warszawa - p.o. kol. Tomasz Wnenk

16. KZ przy Warszawskim Biurze Geodezji i Urzędzeń Rolnych, ul. Dąbrowszczaków 2, 03-474 Warszawa - kol. Zbigniew Łapiński

17. KZ przy Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym S.A., ul. Nowy Świat 2, 00-496 Warszawa - kol. Janusz Siwicki

18. KM przy Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Gruntami UW, Pl. Bankowy 1, 00-139 Warszawa - kol. Maria Januszko

19. KZ przy Wydz. Geod. i Kart. PW, Pl. Politechniki 1, 00-661 Warszawa - kol. Andrzej Pachuta

20. KZ przy Zespole Szkół Geologiczno-Geodezyjno-Drogowych, ul. Szanajcy 5, 03-481 W-wa - kol. Zenon Parzyński

21. KT w Warszawie (przy Zarządzie Oddziału) - kol. Tadeusz Szymanski

22. Klub Geodety (przy Zarządzie Oddziału) - kol. Włodzimierz Kędziora

Województwo ciechanowskie

23. KM przy Wydziale Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami UW, ul. Wyzwolenia 10A, 06-400 Ciechanów - kol. Ryszard Słomski

24. KM przy Rejonowym Oddziale WBGiTR w Działdowie, ul. M. Curie-Skłodowskiej 15A, 13-200 Działdowo - kol. Marek Błażejczyk

25. KM przy Rejonowym Oddziale WBGiTR w Mławie, ul. Skoneckiego 2, 06-500 Mława - kol. Zdzisław Ługowski

26. KM przy filii WODGiK w Pułtusk, ul. Białowiejska 5, 06-100 Pułtusk - kol. Andrzej Żolnierzak

27. KM przy Rejonowym Oddziale WBGiTR w Żurominie, ul. Piłsudskiego 4, 09-300 Żuromin - kol. Krzysztof Polarski

Województwo płockie

28. KT w Płocku (przy Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości UW, ul. Bielska 59, 09-402 Płock) - kol. Maria Kucharzak

Województwo siedleckie

29. KT w Mińsku Mazowieckim (przy Urzędzie Rejonowym, ul. Kościuski 3, 05-300 Mińsk Maz.) - kol. Tomasz Zukowski

30. KZ przy Przedsiębiorstwie Geodezyjnym „Level” Sp. z o.o. ul. 3 Maja 28, 08-100 Siedlce - kol. Stanisław Zaremba

31. KZ przy Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych, ul. Armii Krajowej 11, 08-110 Siedlce - kol. Elżbieta Noszczak

32. KM przy Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości UW, ul. Piłsudskiego 40, 08-110 Siedlce - kol. Stanisław Zwierz

KZ - koło zakładowe, KM - koło międzyzakładowe, KT - koło terenowe

Instytucje geodezyjne**Województwo warszawskie**

- Urząd Wojewódzki - Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Gruntami, Pl. Bankowy 3/5, 00-139 Warszawa, tel. (022) 695-60-98

Dyrektor - mgr inż. Jerzy Pindelski
- Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, Al. Jerozolimskie 28, 00-024 Warszawa, tel. 827-70-46

Dyrektor - mgr inż. Andrzej Zaręba

Filie:

04-379 W-wa, ul. Mycielskiego 21, tel. 810-10-21 w. 178

05-827 Grodzisk Maz., ul. Kościuski 32a, tel. 755-21-02

05-100 Nowy Dwór Maz., ul. Zakroczyńska 30, tel. 775-35-90

05-400 Otwock, ul. Górna 13, tel. 779-45-33

05-500 Piaseczno, ul. Chyliczkowska 14, tel. 756-72-24

05-800 Pruszków, ul. Kraszewskiego 14/16, tel. 758-64-31 w. 226

05-200 Wołomin, ul. Armii Krajowej 34, tel. 787-68-40

Województwo ciechanowskie

Urząd Wojewódzki - Wydział Geodezji, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami, ul. Wyzwolenia 10A, 06-400 Ciechanów, tel. (023) 672-30-02

Dyrektor - mgr inż. Adam Michalski

Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, ul. Wyzwolenia 10A, 06-400 Ciechanów, tel. 672-52-51

kierownik - mgr inż. Czesław Ruszyński

Filie:

06-400 Ciechanów, ul. Wyzwolenia 10A, tel. 672-20-26

13-200 Działdowo, ul. M. Curie-Skłodowskiej 10A, tel. 84-24-06

06-500 Mława, ul. Skoneckiego 2, tel. 654-35-41

09-100 Płońsk, ul. Płocka 39A, tel. 662-42-96

06-100 Pułtusk, ul. Białowiejska 5, tel. 692-34-62

09-300 Żuromin, ul. Piłsudskiego 4, tel. 57-22-61

Województwo płockie

Urząd Wojewódzki - Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości, ul. Bielska 59, 09-402 Płock
tel. (024) 262-56-97

Dyrektor - inż. Krzysztof Mączewski

Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, ul. Bielska 59, 09-402 Płock,

tel. (024) 262-30-34

Z-ca dyrektora Wydziału - mgr inż. Maria Beca

Filie:

09-400 Płock, ul. Bielska 59, tel. 262-30-34

09-500 Gostynin, ul. Dybanka 4, tel. 73-24-84

99-300 Kutno, ul. Podrzeczna 9, tel. 254-22-20

99-100 Łęczyca, Pl. Kościuski 1, tel. 86-46-12

09-320 Sierpc, ul. Świętokrzyska 2A, tel. 275-64-53

Województwo siedleckie

Urząd Wojewódzki - Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości, ul. Piłsudskiego 40,

08-110 Siedlce, tel. (025) 44-81-85

dyrektor - mgr inż. Tadeusz Gąsowski

Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, ul. Piłsudskiego 40, 08-110 Siedlce, tel. 44-81-99

kierownik - mgr inż. Anna Sachaj

Filie:

08-110 Siedlce, Skwer Niepodległości 2, tel. 44-86-56

08-400 Garwolin, ul. Staszica 15, tel. 682-34-27

21-400 Łuków, ul. Piłsudskiego 17, tel. 26-10

05-300 Mińsk Maz., ul. Kościuski 3, tel. 758-34-38

08-300 Sokółka Podlaska, ul. Wolności 23, tel. 87-32-77

07-100 Węgrów, ul. Kościelna 4, tel. 22-04

XXIII Konkurs Jakości Prac Scaleniowych Warszawa 1997.11.28

Protokół

z przebiegu prac i podjętych rozstrzygnięć Głównego Sądu XXIII Konkursu Jakości Prac Scaleniowych, powołanego w dniu 12.08.1997 r. przez Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich dla oceny prac skaleniowych zakończonych w 1996 roku

Główny Sąd Konkursowy działał w następującym składzie:

- mgr inż. Jan Bielański - przewodniczący
- mgr inż. Józef Pawluk - sekretarz
- dr inż. Władysław Pruszczyk - członek
- mgr inż. Edward Oszmiański - członek
- mgr inż. Jerzy Kozłowski - członek

W swoich czynnościach Główny Sąd kierował się regulaminem Konkursu, zatwierdzonym przez Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Do ostatecznej oceny tego Sądu, Oddziałowe Sądy Eliminacyjne przy Zarządach Oddziałów SGP, zgłosiły 7 projektów skaleniowych, ostatecznie zatwierdzonych w roku 1996, wykonanych przez 5 następujących Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych:

1. WBGiTR w Białymstoku - 3 projekty pod nazwą: Jatwież Mała, Kołpaki i Tyniewicze
2. WBGiTR w Elblągu - 1 projekt pod nazwą: Kopanów
3. WBGiTR w Krośnie - 1 projekt pod nazwą: Mrzyglód
4. WBGiTR w Przemyśle - 1 projekt pod nazwą: Czudowice
5. WBGiTR w Zamościu - 1 projekt od nazwą: Łaziska

Wszystkie projekty skaleniowe zostały przez Główny Sąd szczegółowo zbadane przy udziale przedstawicieli wymienionych Wojewódzkich Biur Geodezji i Terenów Rolnych oraz geodetów - autorów tych projektów.

Główny Sąd kierując się:

○ wynikami szczegółowego zbadania przedstawionych operatów skaleniowych,

○ opiniami poszczególnych Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych, działających przy Zarządach Oddziałów Stowarzyszenia Geodetów Polskich,

○ sprawozdaniami dotyczącymi przebiegu wykonania poszczególnych etapów prac skaleniowych, uzupełnionymi dodatkowymi wyjaśnieniami osób prezentujących oceniane prace,

○ wzajemnym porównaniem ze sobą jakości prezentowanych prac - dokonał ich oceny, stosując kryteria ustalone w regulaminie konkursu.

Na tę ocenę miały wpływ: wysoka jakość techniczna, oryginalność rozwiązań projektowych, uzyskane efekty ekonomiczne oraz stosowanie nowych technologii w pomiarze, obliczeniach i projektowaniu.

W XXIII Konkursie Jakości Prac Scaleniowych wzięły udział prace o wyjątkowych walorach technicznych i charakteryzujące się dużymi trudnościami wykonania. Z tego względu zaszła konieczność przyznania dwu równorzędnych drugich nagród oraz dwu równorzędnych trzecich nagród. Niezależnie od tego za oryginalność rozwiązań przestrzennych, mających na celu racjonalne rozdysponowanie gruntów Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa i przy tym radykalną poprawę struktury wielkościowej gospodarstw rolnych, co wykroczyło poza klasyczne rozwiązania skaleniowe zaszła potrzeba przyznania jednemu projektowi nagrody specjalnej.

Wymienione okoliczności spowodowały, że Główny Sąd Konkursowy przyznał:

1. Pierwszą nagrodę w wysokości 4000 zł zespołowi geodetów z WBGiTR w Białymstoku, osobach:
 - p. Mikołaj Kaliszewicz 2000 zł
 - p. Marian Bezubik 2.000 zł
 za wzorową jakość wykonania projektu skalenia gruntów obiektu Kołpaki, o powierzchni 480 ha
2. Nagrodę specjalną w wysokości 3000 zł wykonawcy WBGiTR w Elblągu
 - p. Leszkowi Szemplińskiemu za wzorową jakość wykonania projektu skalenia części gruntów 5 wsi, tj. Jegłownik, Wiktorow, Nogat, Kopanka I i Kopanka II, o łącznej powierzchni 1024 ha.
3. Dwie równorzędne drugie nagrody w wysokości po 3000 zł
 - a) zespołowi geodetów z WBGiTR w Krośnie, w osobach:
 - p. Janusz Kołodziej 1200 zł
 - p. Janina Marszałek 800 zł
 - p. Halina Pilch 800 zł
 za bardzo dobrą jakość wykonania projektu skalenia gruntów obiektu Mrzyglód, o powierzchni 584 ha
 - b) zespołowi geodetów z WBGiTR w Zamościu, w osobach:
 - p. Tomasz Jabłoński 1500 zł
 - p. Adam Medak 1500 zł
 za bardzo dobrą jakość wykonania projektu skalenia gruntów obiektu Łaziska, o powierzchni 1221 ha.
4. Dwie równorzędne trzecie nagrody w wysokości po 2000 zł
 - a) zespołowi geodetów z WBGiTR w Białymstoku, w osobach:
 - p. Jan Bycul 1300 zł
 - p. Henryka Cackowska 600 zł
 - p. Andrzej Sakowicz 100 zł
 za wyróżniającą się dobrą jakość wykonania projektu skalenia gruntów obiektu Jatwież Mała, o powierzchni 200 ha
 - b) zespołowi geodetów z WBGiTR w Przemyśle, w osobach:
 - p. Jan Majcher 600 zł
 - p. Ludwik Prokopowicz 400 zł
 - p. Marek Fundali 300 zł
 - p. Małgorzata Walawender 400 zł
 - p. Adam Płonka 300 zł
 za wyróżniającą się dobrą jakość wykonania projektu skalenia gruntów obiektu Czudowice, o powierzchni 331 ha.

Główny Sąd Konkursowy dokonał oceny nadesłanych projektów skalenia gruntów na pięciu posiedzeniach w dniach od 18.11 do 26.11.1997 roku.

Na tym protokół zakończono.